Ο παραμελημένος Έλληνας Ιχνηλάτης, ολιγαρκής, αφοσιωμένος, αγέρωχος με προσόντα που δεν έχουν μελετηθεί ακόμη.
Ένας σκύλος μέσου μεγέθους από 48 έως 54 εκατοστά. Έχει χρώμα μαύρο με πυρόξανθες περιοχές. Σαφώς αρχέγονος τύπος διώκτη-ιχνηλάτη, αγροτικός, με δυνατό σκελετό, χωρίς βάρος, σφιχτοδεμένος, ταχύτατος καλπαστής, με εκπληκτική ισχύ για το μέγεθός του και εκρηκτική απόδοση έργου.

Κομψός και ευγενής όταν του φέρονται με στοργή αλλά εκδικητικός όταν παραμεληθεί. Έχει εξαιρετικά οξείες αισθήσεις με κυνηγετικό ένστικτο προσαρμοσμένο απόλυτα στο περιβάλλον του και ικανότητα επιβίωσης λόγω της παροιμιώδους εφευρετικότητας του. Τον χαρακτηρίζει η "πονηριά", οι ταχείες αντιδράσεις η επιμονή και η τόλμη.

Το σώμα του είναι δυνατό και μυώδες χωρίς να είναι χοντροκομμένο αν και δεν έχει ιδιαίτερα υπερεκλεπτυσμένο κεφάλι. Λειότριχος, νευρώδης, στεγνός, με εφαρμοστό δέρμα, ευμεγέθη αυτιά, σκουρόχρωμα αμυγδαλωτά μάτια, με έξυπνη έκφραση, λαιμό μέσου μήκους, ευθύγραμμη ράχη, ισόρροπες γωνιώσεις, σκέλη όχι πολύ υψηλά ή λεπτά και ουρά μετρίου μάκρους.

Εξαιρετικά προικισμένος στην ιχνηλασία και την καταδίωξη λαγοθήρας, ανεξάρτητος σκληροτράχηλος, αρκετά πρωτόγονος και "αγροτικός", πολύ φιλικός με τους οικείους του, εύστροφος, με γοργές αντιδράσεις, γενναίος και γεμάτος ενέργεια. Όσο μεγαλώνει γίνεται σοφότερος αφού ωριμάζει αργά, μαθαίνει μάλλον από τις εμπειρίες του παρά από την εκπαίδευση, διαθέτει μια έμφυτη αγωνιστικότητα, κυνηγετικό πάθος, τόλμη και σκληρότητα που τον κάνουν ικανό ν' αντιμετωπίσει τον αγριόχοιρο χωρίς φόβο και με ευελιξία.

Είναι λιτοδίαιτος, νευρώδης, ανθεκτικός, απέριττα κατασκευασμένος σκύλος χωρίς "φτιασίδια", έχει μεγάλες εγγενείς δυνατότητες που με τη στοιχειώδη φροντίδα αναπτύσσονται σε εντυπωσιακό βαθμό. Αντέχει στις κακουχίες γιατί είναι προϊόν σκληρής φυσικής και εργασιακής επιλογής.
Κομψό και ευγενές, αλλά όχι υπερεκλεπτυσμένο κεφάλι, λειότριχος, μυώδης αλλά λεπτόγραμμος, νευρώδης, στεγνός, με εφαρμοστό δέρμα, ευμεγέθη αυτιά, σκουρόχρωμα αμυγδαλωτά μάτια, με έξυπνη έκφραση, λαιμό μέσου μήκους, ευθύγραμμη ράχη, ισόρροπες γωνιώσεις, σκέλη όχι πολύ υψηλά ή λεπτά, ουρά μετρίου μάκρους, μαύρο-πυρόξανθο χρώμα. Έντονο κυνηγετικό ένστικτο, "πονηριά", ταχείες αντιδράσεις, τολμηρός με εξαιρετικά οξείες αισθήσεις (όσφρηση - όραση ακοή), σκύλος προικισμένος με αιώνες εμπειρίας και ικανότητας επιβίωσης και προσαρμογής.
Πιστός όταν του φέρονται με στοργή, αδίστακτος και ανέλεγκτος κλέφτης και δραπέτης σε αντίθετη περίπτωση, δεν του ταιριάζει η δουλικότητα και η επαιτεία στις οποίες αναγκάζεται ενίοτε να καταφύγει σε συνθήκες ημι-εγκατάλειψης.
Ο Ελληνικός Ιχνηλάτης αποτελεί ένα πραγματικό "οπλοστάσιο" προσόντων χωρίς να

στερείται κομψότητας και ευγένειας. Σαφώς αρχέγονος τύπος διώκτη-ιχνηλάτη, μέσου μεγέθους, πολυσχιδής, αγροτικός, με δυνατό σκελετό, χωρίς βάρος, σφιχτοδεμένος, ταχύτατος καλπαστής, με εκπληκτική ισχύ για το μέγεθός του και εκρηκτική απόδοση έργου. Για τους λαγοκυνηγούς που γνωρίζουν τις δυνατότητές του είναι ο καλύτερος σύντροφος στο κυνήγι.

Πρότυπο Φυλής

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΥΝΟΛΟΓΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ: 13, Place Albert 1-B 6530 THUIN (Βέλγιο)
Πρότυπο Δ.Κ.Ο. No 214/22.04.6/F

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ: Ελλάς
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ:
16.10.1959
ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ: Σκύλος διώξεως με εξαιρετικά λεπτή όσφρηση και μεγάλη αντοχή, κυνηγά ακούραστα είτε μόνος είτε κατά κοπάδια, προσαρμόζεται απολύτως σε όλα τα πεδινλα ή ορεινά εδάφη, καθώς επίσης και στα πλέον βραχώδη και απρόσιτα εδάφη. Η φωνή του είναι ηχηρή και αρμονική.
ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ Δ.Κ.Ο.: (Ομάδα 6)
Διώκτες, σκύλοι αναζήτησης ίχνους, οσμής αίματος και συγγενείς ράτσες.
Τμήμα 1.2.: Ιχνηλάτες Διώκτες μεσαίου μεγέθους υποβληθέντες σε δοκιμή εργασίας.
ΓΕΝΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ: Σκύλος μεσαίων διαστάσεων, με κοντό τρίχωμα, μαύρο κοκκινωπό, δυνατός, ρωμαλέος, ζωηρός και οξύνους.
ΥΨΟΣ ΚΑΙ ΒΑΡΟΣ: Το ύψος στο ακρώμιο στους αρσενικούς είναι από 47 έως 55 εκατοστά και στις θηλυκές από 45 έως 53 εκ. Αποδεκτό όριο συν ή πλην 2 εκ.
Το βάρος είναι από 17 έως 20 κιλά.
ΜΑΝΔΥΑΣ: Κοντό τρίχωμα, πυκνό, λίγο σκληρό, πολύ λείο και σφικτό πάνω στο σώμα.
ΧΡΩΜΑ: Μαύρο κοκκινωπό (της φωτιάς). Μια μικρή λευκή κηλίδα στο στήθος είναι ανεκτή. Οι ορατοί βλεννογόνοι, η μύτη και τα νύχια μαύρα.
ΚΕΦΑΛΙ: Μακρύ, το συνολικό μήκος του φθάνει τα 4,35/10 του ύψους στο ακρώμιο. Το διζυγωματικό εύρος του κρανίου δεν πρέπει να ξεπερνά το ήμισυ του συνολικού μήκους της κεφαλής, δηλαδή ο συνολικός κεφαλικός δείκτης πρέπει να είναι κάτω από 50. Οι ανώτερες επιμήκεις γραμμές του κρανίου και της γέφυρας της μύτης είναι αποκλίνουσες.
ΚΡΑΝΙΟ: Το μήκος του είναι ίσο ή λίγο πιο βραχύ από το μήκος της γέφυρας της μύτης, το σχήμα του ελαφρά πεπλατυσμένο. Η ινιακή απόφυση προεξέχει λίγο. Το μέτωπο είναι αρκετά ευρύ, ενώ η μετωπική ραφή διακρίνεται λίγο. Ανυψωμένα οφρυακά τόξα.
ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΜΥΤΗΣ: Ευθύγραμμη, ή στα αρσενικά, ελαφρά κυρτή, το μήκος της είναι ίσο ή λίγο μεγαλύτερο από το μήκος του κρανίου. Το στοπ είναι λίγο εμφανές. Το ρύγχος

βρίσκεται στην ίδια ευθεία με την γέφυρα, και φθάνει έως την πρόσθια κάθετη γραμμή του χείλους, είναι υγρό, ευκίνητο και χρώματος μαύρου. Τα ρουθούνια είναι καλά ανοικτά.
ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΚΑΙ ΧΕΙΛΟΣ: Οι σταγόνες είναι δυνατές και η συναρμογή άνω και κάτω γνάθου είναι τέλεια, δάγκωμα σε σχήμα τανάλιας ή ψαλιδιού, τα δόντια είναι δυνατά και λευκά. Τα χείλη αρκετά ανεπτυγμένα.
ΜΑΤΙΑ: Κανονικού μεγέθους, δεν είναι βαθουλωτά ούτε προεξέχουν, ίρις καστανού χρώματος, έκφραση ζωηρή και ευφυής.
ΑΥΤΙΑ: Μεσαίου μεγέθους (σχεδόν το ήμισυ του μήκους της κεφαλής), τοποθετημένα ψηλά, δηλαδή πάνω από το ζυγωματικό τόξο, πλατιά, στρογγυλεμένα στην κατώτερη άκρη. Πέφτουν κάθετα.
ΛΑΙΜΟΣ: Ισχυρός, μυώδης, χωρίς προγούλι, κατέρχεται αρμονικά προς τους ώμους. Το μήκος του είναι σχεδόν 6,50/10 του συνολικού μήκους της κεφαλής.
ΚΟΡΜΟΣ: Το μήκος του κορμού ξεπερνά κατά 10% το ύψος στο ακρώμιο. Η ανώτερη γραμμή του κορμού. Η ανώτερη γραμμή του κορμού είναι ευθεία και καμπυλώνει λίγο στους νεφρούς, η κατώτερη γραμμή ανέρχεται ελαφρά.
ΑΚΡΩΜΙΟ: Ελαφρά ανυψωμένο στην γραμμή της ράχης.
ΣΤΗΘΟΣ: Καλά ανεπτυγμένο, βαθύ, κατέρχεται στο επίπεδο του αγκώνα.
ΠΛΕΥΡΕΣ: Ελαφρά καμπυλωτές.
ΠΛΑΤΗ: Μακριά, ευθεία.
ΝΕΦΡΟΙ: Ελαφρά τοξοειδείς, βραχείς, δυνατοί, με ισχυρό μυϊκό σύστημα.
ΚΟΙΛΙΑ: Στεγνή, ελαφρά ανεβασμένη.
ΓΛΟΥΤΟΙ: Επιμήκεις, ευρείς, με ισχυρό μυϊκό σύστημα, λίγο κατιόντες.
ΟΥΡΑ: Δεν είναι μακριά, και φθάνει το πολύ έως το ακροτάρσιο, τοποθετημένη μάλλον ψηλά, είναι χοντρή στην ρίζα και λεπταίνει ελαφρά προς την άκρη της, όταν κινείται, δίνει την εικόνα σπαθιού.
ΠΡΟΣΘΙΑ ΑΚΡΑ: Καλά κάθετο προς το έδαφος εάν τα κοιτάξουμε από μπροστά και από πλάι, μυϊκώς ανεπτυγμένα και εύρωστα.
ΩΜΟΙ: Επικλινείς, με καλό μυϊκό σύστημα και κολλημένοι στο θώρακα.
ΒΡΑΧΙΩΝ: Λοξός, μυώδης και εύρωστος.
ΑΝΤΙΒΡΑΧΙΟ: Ευθύ, μακρύ, με ισχυρό σκελετό.
ΚΑΡΠΟΣ: Στεγνός, δεν προεξέχει.
ΜΕΤΑΚΑΡΠΙΟ: Επαρκούς μήκους, ισχυρό, μάλλον ευθύ, ποτέ καμπύλο.
ΠΡΟΣΘΙΟΙ ΠΟΔΕΣ: Στρογγυλεμένοι, συμπαγείς, ισχυρά δάκτυλα, σφικτά, κυρτά, ισχυρά νύχια, καμπυλωτά, μαύρα, πέλματα μεγάλα, σκληρά, τραχέα.
ΟΠΙΣΘΙΑ ΑΚΡΑ: Καλά κάθετα προς το έδαφος εάν τα κοιτάξουμε από μπροστά και από πλάι, μυϊκώς ανεπτυγμένα και εύρωστα.
ΜΗΡΟΣ: Μακρύς, δυνατός, μυώδης.
ΚΝΗΜΗ: Επικλινής, μακριά, ισχυρή.
ΤΑΡΣΟΣ: Στεγνός, ισχυρός, μεσαίου ύψους, ιγνύς γωνιώδης.
ΜΕΤΑΤΑΡΣΙΟ: Ισχυρό, στεγνό, αρκετά μακρύ, σχεδόν ευθύ, χωρίς νύχι στο πίσω μέρος του ποδιού.
ΟΠΙΣΘΙΟΙ ΠΟΔΕΣ: Όπως οι πρόσθιοι.
ΒΗΜΑΤΙΣΜΟΣ: Ταχύς και ανάλαφρος.
ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ: Κάθε απόκλιση από την προηγηθείσα περιγραφή θα πρέπει να θεωρείται ως ελάττωμα το οποίο θα βαθμολογείται ανάλογα με την σοβαρότητά του.
- Γέφυρα της μύτης βραχεία και μεγάλη.

- Αυτιά πολύ μακριά ή πολύ κοντά, μυτερά ή που "τρεμοπαίζουν".
- Λαιμός πολύ βραχύς, ισχνός ή πολύ χονδρός, με προγούλι.
- Άνω γραμμή κυρτή ή κοίλη.
- Κάτω γραμμή πολύ χαμηλά ή πολύ ψηλά.
- Νεφρός πλατύς, στενός.
- Γλουτοί βραχείς, στενοί, όχι επικλινείς.
- Γόνατα βαρελόσχημα ή σαν αγελάδας.
- Μετακάρπιο και μετατάρσιο πολύ κοντά ή πολύ μακριά, ισχνά, καμπύλα.
- Πόδι λαγού. (Δάκτυλα μακριά και ισχνά)
- Ουρά μακριά, βαριά, γυριστή.

ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΤΗΣ Δ.Κ.Ο.
- Ύψος στο ακρώμιο που ξεπερνά ή δεν φθάνει τα όρια ανοχής.
- Άλλο χρώμα μανδύα, μύτης, ματιών και νυχιών από αυτά που υπαγορεύονται βάσει του προτύπου.
- Πλήρης αποχρωματισμός των ορατών βλεννογόνων.
- Γέφυρα της μύτης κοίλη, ρύγχος πολύ μυτερό.
- Προγναθισμός της άνω ή κάτω γνάθου.
- Σύγκλιση των ανώτερων επιμήκων γραμμών του κρανίου και της γέφυρας της μύτης.
- Ημι-ορθωμένα αυτιά.
- Κακή θέση των άκρων σε σχέση με το έδαφος.
- Παρουσία νυχιών στο πίσω μέρος των ποδιών.
- Ουρά κουλουριασμένη.

ΚΛΙΜΑΚΑ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ
Γενική εμφάνιση Βαθμοί 20
Κεφαλή (κρανίο και ρύγχος) 15
Οφθαλμοί 5
Αυτιά 5
Λαιμός 5
Κορμός 15
Άκρα 20
Ουρά 5
Μανδύας 10
Βαθμοί 100

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΤΛΟΥ
Άριστα: Βαθμολογία όχι κατώτερη των 90 βαθμών
Πολύ καλά: Βαθμολογία όχι κατώτερη των 80 βαθμών

Καλά: Βαθμολογία όχι κατώτερη των 70 βαθμών
Αρκετά καλά: Βαθμολογία όχι κατώτερη των 60 βαθμών

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Οι αρσενικοί πρέπει να έχουν δύο όρχεις φυσιολογικού σχήματος οι οποίοι να έχουν κατέλθει πλήρως εντός του οσχέου.